

phen, i Henseende til den, der har staaet paa Bartpenge i nogle Aar, og ikke har naaet en ny Ansættelse, vil give Loven et yderligere Bræg af Gunst for Embedsstanden, der vel kan være meget ønskelig for Embedsstanden, og som jeg personlig som Embedsmand kunde føle mig meget tilfredsstillt ved, men som jeg dog ikke troer, der er tilstrækkelig Anledning til fra Ståtens Standpunkt, og som maaskee ogsaa kunde være betænkelig i flere Retninger.

Krabbe: Hvorvidt den høitærede Finantsminister vil tillægge mine Øttringer Værd eller ikke, kan naturligtvis være mig aldeles ligegyldigt. Jeg anførte desuden ikke, at det nævnte Exempel var det eneste Exempel, men jeg anførte, at det snarere turde kunne ansees som et Exempel paa Undtagelserne, og jeg troer virkelig, det kan det, og at jeg derfor vel kunde være berettiget til denne Øttring.

Skofeforstander Sørensen: Det blev udtalt her idag af et af Thingets Medlemmer (Blechinger), at Embedsstanden vissest ikke kunde finde sig besøiet til at holde Lovtaler over nærværende Lov. Jeg vil i denne Anledning opfaste det Spørgsmaal til samme ærede Medlem, om han ikke vil udtale sig over, hvorledes de Statteyndende maatte synes om Lovudkastet, om de ville holde Lovtaler over det eller ikke. Jeg for mit Vedkommende vilde ønske, at Landets Tilstand maatte blive saaledes i Fremtiden, at Statskassen uden nogen Bausfelighed vilde kunne udvide den Pension, som nærværende Lovudkast tilfikkere Embedsstanden, og jeg er ganske enig med den høitærede Finantsminister i, at Pensionsloven, efter mit Begreb, er meget gunstig for den danske Embedsstand, især naar jeg seer hen til, hvad den høitærede Finantsminister saa tydeligt har udviklet, at den nuværende Tilstand var meget usikker og yderst indviklet, saa at Folk, der stode udenfor, slet ikke kunde blive kloge paa vort hele Pensionsvæsen.

Med Hensyn til Udvalgets første Indstilling til Paragraphen, som jeg har tilladt mig at optage, skal jeg ikke opholde Thinget med at anbefale det, saasom det er, saavidt jeg kan indsee, tilstrækkeligt motiveret som billigt og retfærdigt, saavel af Udvalgets ærede Ordførere

som af et andet æret Medlem heri Thinget (Simony). Jeg har ingenlunde tænkt paa at optage dette Forslag, og ønsket, at det skulde gaae igjennem, fordi det skulde ansees som en Disfaveur for nogen enkelt Klasse af Embedsmænd. Jeg har allermindst tænkt paa at gaae de militaire Classer for nær; men det forekommer mig at være saa tilstrækkeligt udviklet, at det ikke blot angaaer de militaire Classer alene, i Modsatning til de civile Embedsclasser, men at det angaaer Embedsclasserne i det Hele taget, at det nærmest er grundet i ligefrem Retfærdighedsfølelse med Hensyn til den unge og meget heldige Embedsmand, som kommer tidligere i Embede. Det er ogsaa bekjendt, at Embedsmænd i det 18de og 20de Aar med mindre Forberedelse kunne blive ansatte med den samme Gage, som andre Embedsmænd med langt længere, høiere og bekosteligere Dannelse først opnaae i det 30te eller 31te Aar. Jeg finder derfor, at det er simpel Retfærdighed, uden Hensyn til, om Embedsmanden hører til den civile eller militaire Klasse, at optage det Forslag, som af Udvalget er stillet under Nr. 1 til denne Paragraph. Jeg vilde ogsaa ansee det for meget heldigt for en Embedsmand, der gaaer af, inden han er en myndig Mand her i Landet, at kunne have Afgang til Pension. Dersom han i en tidlig Alder aftræder som svagelig, saa er der jo stillet et Forslag, som sikker ham, saa at han ikke kommer til at være udsat for at lide Mangel, men, dersom han i en Alder, da han ikke engang er myndig, skulde fratræde sit Embede og var fuldkommen frisk og sund, saa kunde han dog vel nok see til at komme ind i en anden Levevei, hvilket jo saa mange andre Mennesker maae sørge for i en tidligere Alder. Skulde man endelig formene, at det Forslag skulde give Anledning til at indføre Misforhold mellem Civile og Militaire, vil det i alt Fald ikke have videre Folge, end at der kan indkomme en ny Pensionslov for de Militaire, og det skulde jeg fra mit Synspunkt ansee for meget heldigt; thi jeg finder det aldeles ikke passende, at de militaire og civile Embedsmænd ere inddragne under den samme Pensionslov. Jeg vilde have anset det for meget mere praktisk rigtigt og i det Hele taget retfærdigt og hensigtsmæssigt, der-